

Kurkijokelainen

Kurkijokelaisen, hiitolaisen ja karjalaisen hengen vaalija ja ajankohtaisten kysymysten selvittäjä

×

Nro 9 • Perjantaina 11. toukokuuta 2012

63. VUOSIKERTA

Irtonumero 2 € (sis. alv 23 %)

Vuoden eläinlääkäriksi 2012 valittu Kurkijoki-Säätiön valtuuskunnan jäsen Ava Sovijärvi on hygieenikkoeläinlääkäri, joka ansiokkaalla työllään edistää kansanterveyttä ja hyvää ympäristöterveydenhuoltoa. Hän on työskennellyt puolustusvoimissa 15 vuotta ja on ensimmäinen suomalainen naiseläinlääkäri, joka on kotimaan lisäksi palvellut monissa sotilaallisen kriisinhallinnan tehtävissä Suomen joukoissa ulkomailla.

Suomen Eläinlääkäriliitto palkitsi vuoden eläinlääkäriin Helsingissä 8. toukokuuta. ”Palkittu edustaa Suomessa harvinaista eläinlääkärilajia, puolustusvoimien hygieenikkoeläinlääkäreitä. Hänen työssä edistää osaltaan kansanterveyttä ja joukkojen toimintakykyä kotimaan tehtävissä ja sotilaallisen kriisinhallinnan tehtävissä ulkomailla. Joukot ovat toimintakykyisiä vain terveisinä, pienikin vatsatauti-epidemia voi pysäyttää suuria tehtäviä. Palkittu on työskennellyt sekä pidemmällä komennuksella että noin 15 tarkastuskäynnillä kansainvälisissä tehtävissä”, sanoo Eläinlääkäriliiton puheenjohtaja Kirsi Sario.

”Suomen Eläinlääkäriliitto haluaa palkita eläinlääkäriä, joka näkee asioiden kokonaisuuksia ja yhteyksiä, yhdistää lääketieteen ja muiden tieteenalojen tutkimustietoa, on asiantunteva, määrätietoinen ja tarkka. Henkilönä ja kol-

Vuoden eläinlääkäriksi kurkijokelaistustainen Ava Sovijärvi

Monet kansainväliset kriisinhallintatehtävät ovat lennättäneet Ava Sovijärveä sekä pidemmille komennuksille että lyhyemmille tarkastuskäynneille niin Kosovoon, Libanoniin, Afganistaniin, Bosniaan kuin Eritreaankin.

legana hän on myönteinen ja arvostettu.”

”Oman sisältöosaamisen lisäksi on tässä organisaatiossa erityisen tärkeää tuntea organisaation toimintatavat. Noin

puolet henkilökunnasta on saanut sotilaallisen koulutuksen ja esimerkiksi heidän tehtäväkiertonsa on nopeaa. On hienoa saada tehdä työtä taitavien ammattilaisten kanssa. Erityises-

ti arvosta sitä, että saan tehdä työtä, josta olen innostunut ja johon minulla on annettavaa”, sanoo Vuoden eläinlääkäri 2012, Ava Sovijärvi.

Ava Sovijärvi

Syntynyt Turussa vuonna 1956

- isä-Pekka, ammatiltaan upseeri, synt. Korpilahdella, asui myöhemmin Loimaalla

- äiti-Anni os. Hartikka, kotoisin Kurkijoen Otsanlahdella

Eläinlääketieteen lisensiaatti v. 1983

- tarkastuseläinlääkäritutkinto 1984

- hygieenikkoeläinlääkäritutkinto 1986

Valtion tarkastuseläinlääkäri 1984-94

Rauhaturvaoperaatiossa YK/Makedonia 1994-1995

Puolustusvoimissa 1997-

Puolustusvoimien Sotilaslääketieteen keskus, CB-suojelulääketieteen ja ympäristöterveyden keskus

- kriisinhallinnan tehtävissä Kosovossa ja Libanonissa

- tarkastus- ja ympäristöselvityskäyntejä Afganistaniin, Bosniaan, Eritreaan, Kosovoon ja Libanoniin

Yksi Kenttähygieniakäsikirjan tekijöistä, julkaisu 2004

Yksi Environmental Guide Book for Military Operations-kirjan tekijöistä, julkaisu 2008

Useita luottamustoimia vuosien varrella eläinlääketieteeseen liittyvissä yhdistyksissä ja järjestöissä.

Kurkijoki-Säätiön valtuuskunnan jäsen 2010-

harrastukset: valokuvaus, vaellushiihto, purjehdus ja sotahistoria

Tässä lehdessä

Kurkijoella asui monta henkilöä, jotka kuvasivat paikallista elämään, ihmisiä ja tapahtumia.

Viljam Kilpiö oli yksi heistä.

Hänen valokuvaharrastustaan valottaa Lauri Pölkki **sivulla.....4**

Erkki Puputti muistelee, miten tärkeä mies oli maanmittari kirjoituksessaan

Maanmittari ajoi linjan ja sille pantiin raja-aita.

Hän muistelee myös aidantekokokemuksiaan nuorena poikana ja muutamaa vuosikymmentä myöhemmin **sivulla ...7**

Kansallismuseon arkistosta löytyy käsityöaarteita. Hiitolan kästyökorissa on esittelyssä

Kuutamolla-sormikkaat,

jotka jokainen voi neuloa nykyäänkin Pia Ketolan tekemän ohjeen mukaan. **Sivulla10**

Onnittelut Äiti!

Äitienpäivää vietetään ensi sunnuntaina. Hiitolaiset ottivat ennakkoa ja juhlivat jo viikkoa aiemmin. Hiitolaisten äitienpäiväajatuksia **sivulla.....6**

Äitienpäiväruno,

joka on julkaistu Kurkijokelaisessa 60 vuotta sitten **takasisivulla**

Toimitus on avoinna tiistaisin ja torstaisin klo 9-14. Helatorstaina 17.5. suljettu!

Seuraavat lehdet ilmestyvät 25.5., 8.6. ja 29.6.

11.5.2012

Kyllin hyvä äiti

Syällisyys on normaalia, sanoi lastenpsykiatri televisio-ohjelmassa. Terve ihminen kokee syällisyyttä, mikä on hyvä asia, sillä sen myötä oppii ymmärtämään paitsi omaa riittämättömyyttään, myös lähimmäisen epätäydellisyyttä. Kukapa ei olisi koskaan väsähtänyt, luovuttanut, torjunut, ummistanut silmiä ja korvia, paennut? Tai tullut tehneeksi pahempaa-kin, ja jälkeenpäin hävennyt, pyytänyt anteeksi. Tai jättänyt pyytämättä.

Äidit ovat parantumattomia syöllistymään. Heitä myös herkästi syöllistetään. Jos lapsi ei menesty elämässään, on onneton ja valitsee vääriä polkuja, katseet vääjäämättä kohdistuvat äitiin. Mikä meni vikaan? Eikö äiti tukenut, ohjannut, vaatinut, valvonut? Tarjosiko huonon mallin, harhauttavia virikkeitä, epäterveellistä ruokaa? Vai vaatikko liikaa, ei antanut tilaa, ei huomioinut lapsen persoonallisuutta, omaa tahtoa?

Näitä mietin ajatellessani äitiyttä, katsoessani onnellisen näköisiä nuoria äitejä, vapautuneesti leikkiviä suloisia lapsia. Näitä mietin kun pohdin omaa äitiäni, mummoani ja hänen äitiään. Kun mietin koko sukupolvien ketjua, jota pitkin me äidit viestimme tapojamme ja käsityksiämme. Sanotaan,

että riittää kun tekee parhaansa. Olenko aina tehnyt parhaani? Kuka uskaltaisi vakuuttaa?

Syöllistäminen on helppoa. Mutta ainakaan se, että oma äitini joutui lähtemään Kurkijoen kodistaan evakkoon, ei ollut hänen syynsä. Ja mitä siitä seurasi, ei sekään.

Uskon että äitini todella teki parhaansa, samoin lukemattomat muut evakkoäidit, sillä he tekivät aamusta iltaan työtä, työtä, työtä. Muuta keinoa ei ollut rakentaa elämää alusta. Lapset joutuivat siinä kasvamaan sivussa, eivät suinkaan unohdettuina, mutta pärjäämisen pakko silmissään. Kasvoimme kurissa ja nuhteessa, meistä huolehdittiin, opetettiin työhön, tiesimme mikä on oikein ja mikä väärin, meillä oli turva. Minkä kyettiin, meitä myös rakastettiin, mutta sitä ei suoraan näytetty, semmoinen ei ollut siihen aikaan tapa.

Äitien rakkaus on pitkämielinen, kaikki se peittää, kaikki se toivoo. Kun rakkautta on, epätäydellinenkin äiti riittää, on kyllin hyvä. Kiitos äiti, ja anteeksi että eläessäsi liian harvoin muistin kiittää.

Kiitos kaikille äideille ja onnea äitienpäivänä!

Marja Leena Virtanen

Hartaus sunnuntaille
13.5.2012
5. sunnuntai pääsiäisestä,
äitienpäivä

Äidit katselevat korkeammalta!

”Äidit vain, nuo toivossa väkevät, Jumalan näkevät. Heille on annettu voima ja valta kohota unessa pilvien alta ja katsella korkeammalta.”

Jokaisena äitienpäivänä ajattelen tätä jylhää Alfchild-runoa, jonka kirjailija Lauri Viita kirjoitti omasta äidistään. Runon alkusäkeet ovat yleviä. Sen kirjoittaja ei säästele suuria sanoja eikä suuria tunteita. Vahvoilla sanoillaan runoilija on kuitenkin tavoittanut jotain joka on totta. Kun ajattelen omaa äitiäni ja tuntemiani äitejä eri puolilla maailmaa, he ovat toivossa väkeviä. He toivovat hyvää omille lapsilleen, jopa parempaa kuin mitä heillä itsellään on ollut.

Monta kertaa lapsien elämän pelastavat äidit, jotka tekevät kaikkensa omien lastensa hyväksi. Köyhyyden, turvattomuuden ja hädän keskellä äidit kamppailevat, jotta heidän lapsensa saavat käydä koulua, voivat valmistua ammatteihin ja pystyvät kohentamaan elintasoaan. Kehitysyhteistyössäkin on kanta-pään kautta opittu, että kannattaa satsata naisten aseman parantamiseen. Naiset ja äidit voivat muuttaa maailman menoa parempaan suuntaan kuin miehet, joiden kautta sodat useimmiten syttyvät ja jotka nauttivat tuhoamisesta. Naiset ja äidit ovat rakentajia. He katselevat korkeammalta!

Tänä vuonna äitienpäivä osuu sunnuntaille, jota luterilaisessa kirkossa vietetään rukoussunnuntaina. Yhteensattuma on osuva, sillä usein ajattelemme, että äidit rukoilevat. Äidit ja isoäidit kantavat jälkikasvustaan huolta. He rukoilevat ja huokailevat Jumalan puoleen. Tässäkin he ovat ”toivossa väkeä.” He eivät hellitä, vaikka rukouksiin ei aina vastattaisikaan. He jatkavat puhumista Jumalan kanssa. Ja sitähan rukous on pohjimmiltaan.

Lauri Viidan runo päättyy yhtä ylevästi kuin alkaakin. ”Niin suuri on Jumalan taivas ja maa, oi lapseni, rakastakaa!” Tämä on varmasti monen äidin toivomus ja rukous tänä äitienpäivänä. Kiitos siitä Teille, Äidit!

Matti Peiponen

Pastori Matti Peiponen on tohtorikoulutettava Helsingin yliopiston teologisessa tiedekunnassa.

Kuolleita

Aili NÄPÄRÄ

os. Kontulainen

* 10.8.1916 Kurkijoki
† 12.4.2012 Loimaa

Sinä hiljensit rytmää askeltes.
Oli väsynyt kultainen sydämes.
Nyt levon ansaitset rauhaisan
ja kiitoksemme kaikkein kauneimman.

Kiittäen ja kaivaten
lapset
lastenlapset
lastenlastenlapset
lapsenlapsenlapsenlapset
sukulaiset ja ystävät

Siunaus toimitettu läheisten läsnäollessa.
lämmiin kiitos osanotosta ja muistamisesta.

Rakas äitimme, siskoni,
mammanne ja isomammanne

Aune Kyllikki LEHTONEN

os. Nenonen

* 19.2.1918 Kurkijoella
† 26.4.2012 Turussa

Älä itke sitä, että yhteinen aika on ohi,
vaan iloitse siitä, että se on ollut.
(J.W. von Goethe)

Elämästäsi kiittäen

Matti ja Leena
Aleksi, Hanna, Aino ja Heta
Juhani, Taru, Inkeri ja Iiris
Maria ja Risto
Lauri, Aapo ja Pihla
Markus
Markku
Miikka, Karina ja Daniel
Mikael
Jari
Jaakko, Juha ja Jarno
Veli
Sukulaiset ja ystävät

Ystävällisenä kutsuna ilmoitamme, että rakkaamme siunataan 26.5.2012 kello 11.00 Turussa, Pyhän Henrikin Ekuumeenisessa Taidekappelissa, minkä jälkeen muistotilaisuus vainajan kotona.

Kustantaja ja julkaisija: KURKIJOKI-SÄÄTIÖ
www.kurkijoki.fi

Toimitusneuvosto: Raija Laaksonen, Marjaliisa Laine,
Lauri Pölkki, Antti Sahla ja Marja Leena Virtanen
Päätoimittaja: Helena Sulavuori
ja toimittajina kaikki Kurkijokelaisen ystävät

Toimitus: Koulukuja 7, 32200 Loimaa, puh. 050-521 3336
toimitus@kurkijoki.fi, kurkijokelainen1@gmail.com

Avoinna: Tiistaisin ja torstaisin klo 9–14

Lakon tai muun ylivoimaisen esteen takia ilmestymättä jääneistä numeroista ei suoriteta korvausta. Toimitus pidättää oikeuden muokata ja lyhentää lähetettyjä aineistoja. Lehden vastuu ilmoituksen poisjäämisestä tai julkaisemisesta sattuneesta virheestä rajoittuu enimmillään ilmoituksesta maksetun hinnan palauttamiseen.

ILMOITUSHINNAT:

4-väri 80 senttiä/mm + alv 23 %
Mustavalk. 60 senttiä/mm + alv 23 %

Säännöllisistä ja jatkuvista ilmoituksista huomattava alennus. Väri-ilmoitukset sopimuksen mukaan. Puhelimitse annettuihin ilmoituksiin sattuneista virheistä lehti ei vastaa. Ilmoitusaineistojen jättöaika: keskiviikko klo 12 mennessä.

Lehti ilmestyy pääasiassa joka toinen perjantai. Painosmäärä 2000 kpl.

TILAUSHINNAT:

vuosi..... 44 euroa
6 kk..... 25 euroa
Pohjoismaat 49 euroa
Muualle 57 euroa
Tilinumero:
FI 12523900 40000897

Y-tunnus 0204020-9
Sivunvalmistus:
Etusivupaja, Loimaa
Paino: Satakunnan
Painotuote Oy, Kokemäki
ISSN 0782-5668

Kaipuu saa näkyä

KAIKKI KIVITYÖT
PALVELEMME
Ma - Pe 9 - 17

LOIMAAN KIVI

KIVICENTER

Palininkatu 2, Loimaa
Puh 0207 909 263

Muistettavaa

Hiitolan-Kurkijoen sukututkimuspiiri. Tapaaminen torstaina 24.5.2012 klo 18.00 Karjalatalolla Käpylänkuja 1 Helsinki. Voit tulla kyselemään omasta suvustasi jo klo 15. Tapaamisen erityisteemana Hiitolan ja Kurkijoen "TOP-50" -suvut. Piiriläiset pyrkivät määrittelemään pitäjien yleisimmät sukunimet. Tervetuloa! Lisätietoja Ahti Kurri puh. 050 373 9369, sähköposti ahti.kurri@elisanet.fi.

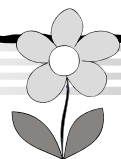
Haapasen Hautaustoimisto

TÄYDELLINEN HAUTAUSPALVELU
Puh. 762 2700 ja 762 2857

Heimolinnankatu 16, 32200 Loimaa

Liikeajan jälkeen Reunanen puh. 762 2700
Matkap. 0500 531 814, 050 561 0547

Nimi-päivät

Toukokuu
viikko 19

11 pe Osmo
12 la J.V. Snellmanin päivä,
suomalaisuuden päivä, Lotta
13 su Äitienpäivä,
Kukka, Floora

viikko 20

14 ma Tuula
15 ti Sofia, Sonja, Sohvi
16 ke Ester, Essi, Esteri
17 to Helatorstai, Maila, Mailis, Maili, Maisa, Rebekka
18 pe Erkki, Eero, Eerik, Eerika, Erkka, Eerikki
19 la Emilia, Emma, Emmi, Milla, Milja, Milka, Mila, Amalia
20 su Kaatuneitten muistopäivä, Lilja, Karoliina, Lilli

viikko 21

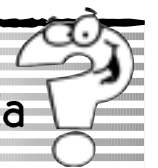
21 ma Kosti, Konsta, Konstantin
22 ti Hemminki, Hemmo
23 ke Lydia, Lyli
24 to Tuukka, Touko

Muista
surussa
Kurkijoki-
adressilla

hinta 8 €

saatavissa toimituksesta

Murteella

Miten osaat Hiitolassa ja Kurkijoella puhutun murteen? Testaa taitosi! Vastaukset taksivulla.

1 Mintäi
2 Äkänen
3 Nuohautua
4 Rakset
5 Kyörä
6 Liekuttaa
7 Heretä
8 Lissaa
9 Lärvi
10 Karisteet

11.5. Herra näytti, että hän on meidän pelastajamme, hän osoitti vanhurskautensa kansojen nähden. Ps. 98:2

12.5. Jeesus sanoo: "Jos noudatatte käskyjäni, te pysytte minun rakkautessani, niin kuin minä olen noudattanut Isäni käskyjä ja pysyn hänen rakkaudessaan." Joh. 15:10

13.5. Jeesus sanoo: "Pyytää, niin teille annetaan. Etsikää, niin te löydätte. Kolkuttakaa, niin teille avataan. Sillä pyytävä saa, etsijä löytää, ja jokaiselle, joka kolkuttaa, avataan." Luuk. 11:9-10 Virsi 350:2 Öin päivin yksin sinua palvelijasi huutaa. Armahda, Herra, minua, en tiedä turvaa muuta. Pois ota ahdistuksen ja ilahduta sieluni. Näin huokaa sydämeni.

14.5. Kertokaa tästä riemuiten, kuuluttakaa, viekää viesti maan ääriin asti. Sanokaa: "Herra on lunastanut palvelijansa Jaakobin vapaaksi!" Jes. 48:20

15.5. Hän veti minut ylös syvästä kuopasta, upottavasta liejusta. Hän nosti minut kalliolle, antoi lujan pohjan askelten alle. Ps. 40:3

16.5. Tunnustakaa syntinne toisillenne ja rukoilkaa toistenne puolesta, jotta parantuisitte. Vanhurskaan rukous on voimallinen ja saa paljon aikaan. Jaak. 5:16

17.5. Hän, joka laskentui alas, nousi myös kaikkia taivaita ylemmäs täyttäkseen kaikkeen

länäolollaan. Ef. 4:10 Virsi 339:2 Halleluja, Vapahtaja kuoleman on voittanut. Halleluja, nyt on toivo maailmalle koittanut. Kunniaansa Jeesus astui omillaan luvaten: Aina pysyn lähellänne, teitä siunaan, rohkaisen.

18.5. Hyvä on sen osa, joka luottaa Herraan, ei etsi apua pahan voimilta eikä käännä niiden puoleen, jotka valhetta palvelevat. Ps. 40:5

19.5. Jeesus sanoo: "Jos kerran te pahat ihmiset osaatte antaa lapsillenne kaikenlaista hyvää, niin totta kai teidän Isänne paljon enemmän antaa taivaasta Pyhän Hengen niille, jotka sitä häneltä pyytävät." Luuk. 11:13

20.5. Jeesus rukoili ja sanoi: "Sen kirkkauden, jonka sinä olet antanut minulle, olen minä antanut heille, jotta he olisivat yhtä, niin kuin me olemme yhtä." Joh. 17:22 Virsi 454:1 Liekkejä on monta, valo on yksi, hän on Jeesus Kristus. Liekkejä on monta, valo on yksi. Hän yhdistää meidät.

21.5. Herra, kuule, kun hუudan sinua! Ole minulle armollinen, vastaa pyyntööni. Ps. 27:7

22.5. Sinä päivänä Herra on oleva koko maanpiirin kuningas. Hän on oleva yksi ja ainoa Jumala ja hänen nimensä ainoa, jota avuksi huudetaan. Sak. 14:9

23.5. Seurakunta on Kristuksen ruumis ja hänen täyteytensä, hänen, joka kaiken kaikessa täyttää. Ef. 1:23

24.5. Kun Totuuden Henki tulee, hän johtaa teidät tuntemaan koko totuuden. Joh. 16:13

Onnittelemme

Aarne Elolammella on maanviljelys vaihtunut kukkapuolelle

Pusulan kodin ulko-oven vieressä kasvavat upeat kukkasat.

Käydessäni Aarne-enon luona, hän esitti nauhoittamansa iltamaohjelman, kun ei enää jaksaa kirjoittaa.

Välillä Aarne kysyi – Jaksatko vielä kuunnella? Ihmettelin, miten hän jaksoi niin pitkän ja mukavan ohjelman nauhoittaa. Johon Aarne – Puuttu siint soitto ja tanssi!

Kevään korvalla Aarne täyttää 87-vuotta, silloin tavataa ja haastellaa Kuupalasta sekä muutaki mukavaa.

Onnitellen Anna

Outoja murre sanoja?

Karri Teräntö on tehnyt kokoelman vanhoista kirjeistä ja isänsä muisteluista. Joidenkin murre sanojen selvittämiseksi hän toivoo lukijoiden apua.

- Murresanat ovat peräisin isäni Pauli Terännön sekä hänen perheensä sodanaikaisista kenttäpostikirjeistä ja -korteista, joita on säästynyt 168 kpl. Suu-

rimman osan murre sanojen tarkoituksesta sain selvitettyä isäni sekä Unto Miikkulaisen kirjan "Näin ikeä" avulla. Silti yhdeksän sanaa jäi ilman tarkoitusta noin 120 sanan joukosta. Siksi toivoisin nyt lukijoiden joukosta apua niiden selvittämiseksi.

- On olemassa kuitenkin mahdollisuus, että olen tul-

kinnut kirjeissä olevia käsitteitä väärin. Jos sanoille ei siis löydy merkitystä, voi kyse olla allekirjoittaneen tekemästä tulkintavirheestä. Sanat voivat olla myös Kurkijoen lähipitäjistä peräisin olevia ilmaisuja, Karri Teräntö kirjoittaa.

Toivottavasti kaikille sanoille löytyy selvitystä.

Mitä nämä sanat tarkoittavat?

1. hysitupakka
2. karata halkoja
3. kelläinen
4. liehakortti
5. lusimmainen
6. luuha
7. pehkolainen
8. polttaa tilia
9. puikkaus.

Murre sanojen "suomen-nukset" voi ilmoittaa toimistoon, yhteystiedot sivulla 2.

Pekka Kyytisen POSTIKORTIT

Talvikuvia: • Pieni hiihtäjä • Joulupuu • Rekiäjä
Kesäkuvat: • Kevätkirkko • Kesänuotalla • Aitan ovella
• Rantavaja Laatokalla • Elopellolla

Hinta 1 €/kpl
+ postituskulut
Tilaa
toimituksesta

Lintuemo

Lintuemo – airut kesän kiireen vilkkaa laitoit pesän. kohta sitten innolla hoitelit jo lapsia. Monta nokkaa avointa odotteli herkkua.

Lapses nopeasti varttui lentotaitoakin karttui. Ohitse jo kohta kesä oksalla vain tyhjä pesä. Parvena taas lennetään lämpimähän etelään.

Terttu Ketola

Kerro perheen ja suvun tapahtumat Kurkijokelaisessa ilmaiseksi

Julkaisemme jokaisessa lehdessä onnittelevia, perhetapahtumia (häät, ristiaiset, valmistuneet yms.). Kuolinilmoitukset ovat maksullisia, mutta muistokirjoitukset julkaisemme maksutta.

Kurkijoki-Säätiön STIPENDIT kevään ylioppilaalle

Kurkijoki-Säätiö myöntää vuosittain stipendejä Loimaan Lukiossa, Elisenvaaran Lukiossa tai jossakin muussa lukiossa opiskelevalle abiturientille. Stipendin arvo on 150 €

Stipendin edellytykset:

- opiskelijan sukujuuret ovat Kurkijoella Karjalassa alenevassa polvessa (isovanhempi/mat, isoisovanhempi/mat...)
- stipendin saaja tulee pitämään lyhyen puheenvuoron/esityksen Kurkijokelaisten Pitäjäjuhlaan Loimaalle 11.-12.8.2011
- 11.8. klo 19.00- alkavassa Muistojen illassa Loimaan Lukion stipendiaatti
- 12.8. klo 14.00- alkavassa Päiväjuhlassa Elisenvaaran Lukion stipendiaatti

Stipendin hakeminen:

- stipendiä haetaan hakemuslomakkeella, joka löytyy www.kurkijoki.fi tai alla olevasta osoitteesta
- hakemuslomake toimitetaan Kurkijoki-Säätiön toimistoon 16.5.2012 mennessä

Lisätietoja:

Pirkko Riikonen, p. 040-7421474, e-mail: pirkkori@elisanet.fi

Kurkijoki-Säätiö p. 050-5213336, e-mail: toimitus@kurkijoki.fi
Koulukuja 7, 32200 Loimaa kurkijokelainen@gmail.com

Vuokralle tarjotaan

Matkailuvaunupaikka meren rannalla

Karjalaisten kesäkodin pihapiirissä Jollaksessa, osoite Meri Perttilän polku 8, 00850 Helsinki. Paikka vapautuu 1.6.2012 ja sopimus on voimassa toistaiseksi vuosisopimuksena. Vuokrataan vain Pääskyn jäsenseuran jäsenelle.

Pikaiset yhteydenotot ja näyttö: Anja Lehtinen, puh. 0400 705959, e-mail anja-jorma@kolumbus.fi Terttu Harlu Pääkaupunkiseudun Karjalaisyhdistys Pääsky ry terttu.harlu@elisanet.fi

045 8565 202

p.s. Kurkijoki-Seura on Pääskyn jäsenseura

Oikealta Juho Kempainen, Juho Kurri, tunnistamaton. Valok. Viljam Kilpiö.

Alhon nuorisoseuran joulujuhla Küskin talossa Särkijärvellä. Valok. Pekka Kyytinen.

Viljam Kilpiön valokuvista ja valokuvausharrastuksesta

Niina Lehmusjärvi peräänkuulutti Kurkijokelaisen numerossa 5/2012 tietoja Viljam Kilpiön valokuvista, jotka olivat peräisin museossa olevasta, lasilevyille kuvatusta materiaalista. Aivan ensimmäisiä julkaistuja ne eivät ole. Itse olen käyttänyt niitä eräissä artikkeleissa, joita on julkaistu Kurkijokelaisessa numeroissa 4/2010, 8/2010 ja 13/2010.

Alun perin kuvamateriaalia on positiivikuvina kiertänyt kauttani runsaat 200 kappaletta. Ne skannattiin lähinnä Alhon kyläkirjan tarpeisiin. Kyseisessä teoksessa, joka julkistettiin 23.3.2012, on käytetty lähdeviittauksin Kilpiön ottamia kuvia lähes 40. Kuviin on lisätty tunnistetietoja sikäli kuin niitä on ollut saatavissa.

On hyvin otaksuttavaa, että Viljamin kuvia on aikaisemminkin julkaistu Kurkijokelaisessa, myös muissa kuin edellä mainituissa artikkeleissa. Kuvaaja on antanut niitä ilmeisen runsaasti ystävilleen, kuvattujen kohteiden omistajille ja kuvatuille itselleen. Niinpä esimerkiksi isäni Toivo Pölkin kotiarhivissa oli monia otoksia Viljam Kilpiön kameran takaa.

Merkkejä siitä, että kuvien luovuttaminen olisi ollut kaupallista, ei ole todettu. Kun lukuisat kuvat ovat Viljamin perheestä, Alhon maisemista, Kilpiön mäeltä tai kaveripiiristä, ei rahaa käytetty kuvien välittämisessä.

Monissa yksityisarkistoissa on varmasti edelleen tämän harrastelijakuvaajan otoksia. Ongelma niissäkin on usein sama kuin nyt Kurkijoki-museossa olevien kuvien tunnistamisessa: Vil-

jamin aikalaiset kun eivät aikoinaan ole kirjoittaneet kuvien taakse tai erikseen mitään niiden sisällöstä tai kohteista. Kuvaaja kehitti itse lasilevyistä positiivikuvat, joista monesta saatetaan tunnistaa ne Viljam Kilpiön ottamiksi.

Viljam Kilpiö aloitti valokuvausharrastuksen keväällä v. 1926. Kameran ja kuvien kehittämisessä käytettyjä kemikaaleja, yhden koptiokehysten (ilm. suorakulmaisen) ja valokuvauspapereita hän oli hankkinut Tuure Mäyrämäen valokuvaustarvikeliikkeestä Tampereelta. Pyöreäkulmaisen rajauksen teko on osoitus siitä, että Viljam halusi kuviansa erottuvan muista useimmiten suorakulmaisilla rajauksilla tehdyistä.

Mainittu liike myös opasti aloittelevaa kuvaajaa: ... Otatte vain pääohjeesta esille luvun ”Arvoisat kurssilaiset” siinä on numerot järjestyksessä kaikki tehtävät... Saatuanne muutamia negatiiveja valmiiksi lähettäkää pari tänne arvosteltavaksi, ilmoittakaa Teille mahdollisesti sattuneista virheistä y.m. ...

Eero Seppästä on kerrottu Alhon kyläkirjassa. Hänen ja Rauhan kuvia saatua olla vielä kotiarhivissa, vaikka lasilevyt, joita hekin käyttivät, ovat kai tuhoutuneet. Seppäsen valokuvien tunnistamiseen voidaan palata jossain myöhemmässä Kurkijokelaisen numerossa.

Nyt tässä valokuvien tunnistusbuumissa kannattaa kaivella vanhoja perinnöksi saatuja, lähinnä Alhon, Alhonsalon ja Särkijärven valokuvia. Allekirjoittanut ja Ahti Kurri voivat tutkia niitä esimerkiksi valokuvaajien selvittämiseksi. Palkkioksi voimme mahdollisesti tun-

nistetuista kuvista toimittaa murtumien, raapaisujen yms. osalta parannettuja kuvia joko digitaalisesti tai paperikuvana.

Lauri Pölkki

Leveät rajausreunukset olivat tyypillisiä Viljamin positiivikuvissa. Tosin hänellä oli myös suorakulmainen malli käytössä. Kun hän on käyttänyt samaa kehikkoa monissa kuvissa, voidaan esim. reunusten leveyden perusteella erottaa Viljamin kuvia muiden valokuvaajien otoksista, jotka ovat vastavalla tavalla rajattuja mutta hieman erilaisin reunuksin. Oheisista kuvista on todettavissa suhteellisen selvästikin tunnistettavia eroja Alholla ja Alhonsalolla valokuvaneiden eri henkilön kuvissa.

Eero Seppäsen hautajaiset. Valok. Rauha Seppänen.

Viljam Kilpiön ja Hiljan (o.s. Tolkki) hääkuvasta nähdään yksi Viljamin varsin usein käyttämällä sapluunakehikolla tehty rajaus. Viljam on itse tehnyt positiivikuvien valmistukseen rajaussapluunan. Siinä kulmat on pyörästetty ilmeisesti käsin saksilla. Se nähdään mm. siitä, että nuolen osoittamassa kulmassa on pieni pykälä.

Vanhoja valokuvia

Sulo Ristolainen kevätkylvöllä Kurkijoen Alholla joko 1942 tai –43. Hevosten takana näkyy kylvöissä auttavan sotavangin pää. Kuvan pääaiheena Ford-traktori, joita tuli Suomeen kaikkiaan 24 kappaletta, niistä 20 meni valtiolle ja 4 yksityisille. Kun traktoria mentiin Turusta noutamaan, niitä oli enää yksi jäljellä. Traktoriosakkaita oli useita, vuonna 1945 yhtymä purettiin ja traktori myytiin.

Juho Ristolaisen kotipihalla Alhossa. Ulkorakennus oli säästynyt talvisodan tuhoilta.

Kuvista kertoi ja luovutti museolle Matti Ristolainen.

Vanhojen kuvien tunnistusta

Kuka tietää miehestä?

Kuvan kanojenkaitsija on mummoni Karoliina Terentjeffin veli Juho Heikki Keronen. Hän on syntynyt Kuusijärvellä 12.8.1874 ja muuttanut Kurkijoelle 11.10.1897, jonne siskonsa Maria Henriikka (Jussilainen) oli mennyt saman vuoden maaliskuussa ja mummoni Karoliina vuotta myöhemmin.

En ole koskaan kuullut äitini tai hänen sisarustensaakaan puhuvan tästä Juhosta.

Veikko Revon jossain sukututkimuspaperissa on maininta Juhosta: rippikirja 1893-1900 Rahola. Mitään muuta tietoa ei äidin enosta ole.

Kuva on Paulan (Jussilainen) tietojen mukaan vuodelta 1938, jolloin Juho olisi 64-vuotias. Olisi erittäin mielenkiintoista kuulla Juhon elämästä; oliko naimisissa, oliko lapsia yms. Tietääkö kukaan?

Mikäli jollain on jotain tietoa, voisiko kirjoittaa lehteen tai soittaa.

Numeroni saa toimituksesta.

Irja Vehmanen

Haasteltiin ja päätettiin

Ommaa kottii

Viimeksi toimitusneuvoston kokouksessa keskustelimme myös siitä, että nyt on kulunut

Hiitolan Pitäjässeura vietti Äitienpäivää etuajassa

Hiitolan Pitäjässeura järjesti koko perheen äitienpäiväjuhlan Porin seurakuntakeskuksessa perinteisesti jo viikkoa ennen varsinaista Äitienpäivää 6.5., jotta äidit ja mummot voisivat viettää rauhassa ”oikeaa” Äitienpäivää läheistensä kanssa.

Pitäjäseuran miesjäsenistön edustajat kukittivat jokaisen juhliin tulevan äidin vaaleanpunaisella neilikalla. Leivoskahvit juhla-alle tarjoilivat **Söörmarkun Martat**. Kahvihetki olikin tärkeä paikalle saapuneille karjalaisille ja heidän ystävilleen. Toki itse leivoskahvikin maistui makoisalta, mutta kahvihetki tarjosi myös mahdollisuuden tavata tuttuja ja vaihtaa kuulumisia ennen ohjelmallisen tilaisuuden alkua.

Juhlan ohjelman juontajana toimi Hiitolan Pitäjässeuran hallituksen jäsen ja naistoimikunnan puheenhohtaja **Leena Peltomaa**. Hän toivotti läsnä olleita ä

”Etteks työ tytöt ruppii kuulemaa ja minnuu pyrkijäks luulemaa...” Harmaan aitan oven edessä ja luona vanhan veräjän.

Maanmittari ajoi linjan ja sille pantiin raja-aita

Muistikuvia vuosikymmenien takaa

Arvi Heinosen taannoinen kirjoitus (Kurkijokelainen 2/27.1.2012) riukuaidoista ja aidanpanosta sai omatkin muistoni muhimaan 1930-luvun vuosilta.

Kevätaikaan korjailtiin vanhoja aitoja ja portteja ja uuttakin aittaa, särentäaitaa pantiin tarpeen niin vaatiessa. Ja niitä aitoja oli todella kilometrikaupalla meidänkin tilan peltokuvioiden ympärillä erottamassa pellon metsäisestä laidunmaasta.

Aitoja oli tietenkin myös lähinaapureilla, mikä saattoi hidastaa kylätiellä hevospelillä kulkemista kesäisin. Portit olivat kiinni ja niitä oli noustava avaamaan ja sulkemaan. Ja metsäpoluil-

la saattoi olla veräjä riukunneen. Niistä mentiin yli tai pujoteltiin raosta läpi.

Synnyinpaikkani Jämskäläisenmäen tila Lapinlahdella jouduttiin jakamaan 1930-luvun alkupuolella. Yhden tuvankaton alle oli kolmeen asuinhuoneeseen kertynyt väkeä jo alun toistakymmentä henkeä: Leskeksi jäänyt äitini Miina Puputti kuuden alaikäisen lapsensa kera sekä serkkuni Pekka Puputin viisihenkinen perhe. Tila oli siis jaettava.

Pekka rakensi oman sievän talonsa naapuruuteen ja niin meistä tuli toisillemme toisiilaisia ja me kävimme puolin ja toisin toisiissa.

Jakotoimitukseen kutsuttiin maanmittari Viipurista

asti. Muista vieläkin hänen sukunimensä, Zinck. Insinööri oli rahvaan silmissä iso herra aivan kuin Lopotissa asuvat kunnanlääkäri, eläinlääkäri, apteekkari ja nimismies, ukkotuomarisista puhumattakaan. Samaan kastiin kuului tietysti seurakunnan rovastikin.

Se mittari yöpyi kahdesta kammaristamme siinä paremmassa ja sinne hänelle passattiin ruokakin. Oli siinä pikkupojalla ihmettelemistä, kun tämä insinööri ajoi linjaa optisine laitteineen ja patisteli huilaavia apumiehiä puunkaatoon linjalta.

Sille metsämaan halkaisseelle linjalle rakennettiin sitten kilometrin pituinen särentäaita, raja-aita lukuisi-

ne työvaiheineen, joita Arvi Heinonenkin seikkaperäisesti kuvaili.

Olin apumiehenä touhussa mukana. Aidakset hal-kaistiin paksuista ja pitkistä haapapuista. Muistan surreeni, kun yhdestä ontosta haavan rungosta pöllähti kololinnun pesä poikasineen. Vaikka pesä aseteltiin kannon päähän, niin tietenkin emo sen hylkäsi.

Aidan seipäinä käytettiin katajia. Myös vitsakset olivat nuoria katajia, joita kantelin hautomapaikalle. Niiden hautomista varten oli rakennettu ja sytytetty lekko eli nuotio. Sen lekon yli minä ja hieman minua vanhempi veljeni hypimme. Ja vahinkohan siinä ”urhei-

Solaset, opotta ja koppoli

Aidan rakentamiseen, aitararpeisiin ja aitaamiseen liittyy useita murre sanoja, joita katselin kurkijokelaisen Unto Miikkulaisen kokoamasta kirjasta Näin ikkeä sekä jämskäläisen Toivo Lyyran kirjasta Tolkku, jossa on Ylä-Vuoksen alueen murre sanoja.

Juohe-sanaa en löytänyt kummastakaan. Miikkulaisen sanakirjasta löytyvät mm. solaset, opotta ja koppoli.

Solaset eli kujanne on tie, jonka molemmin puolin oli aita. Tiheän särentäaidan reunustama tie oli talvisin usein täysin tukossa, kun ”lunta oli tuiskuttanut aijan-seipäihe korkeuvelt”.

Opotta on määritelty päätilasta erillään olevaksi pelto- tai laidunalueeksi. Mieleeni on jäänyt sanonta ”se on suur ko Huhtervun opotta”. Koppol, koppoli sitävastoin oli hyvin pieni aitaus.

Aitaan liittyy myös monia vertauskuvallisia ilmaisuja: Mennään yli siitä, mistä aita on matalin. Toinen puhuu aidasta toinen aidan seipäistä. Täältä pesee, mitä Polle aittaa kaataa. No, sillehän nauravat naurisemaan aidatkin.

Siinä vain muutama esimerkki. Hyvät lukijat keksikööt lisää.

EP

lussa” sattui: kompastuin ja oksa tökkäsi silmäluomeen. Onneksi silmä säilyi ehyenä.

Aidanpanon etenemisen esteenä ei ollut paljas kalliokaan. Seiväsparit tuettiin, pönkitettiin kahden puolen ja aita pysyi varmasti pystyssä. Sitten tultiin rantaan ja matalaan veteen rakennettiin aidan jatkeeksi juohe.

Kuten tunnettua, ruoho on makeampaa aidan toisella puolella. Lehmät kahlasivat veteen ja siirtyivät naapurin puolelle, ellei juohe ollut tarpeeksi pitkä. Eikä se juoheen pituuskaan aina auttanut. Karjassa oli yksi, muuten hyvälypsynen yksilö, joka ui pitkänkin juohteen päitse. Se samainen ynnikki puski syyskesällä tiensä myös kaurapeltoon. Vanha puolilaho aita ei tätä aitimusta pidellyt. Kiltimät lehmätoverit käyttivät tietenkin tilaisuutta hyväkseen.

Kyllä tuo särentäaitaa muistuttaa

Reilut kolme vuosikymmentä sitten innostuin itsekin aidanpanoon kesämökkintontin koristeeksi.

Ähräsin aidakset kokoon halkaisemalla tontilla kasveja, riukuuntuneita pitkiä

petäjänrunkoja. Katajaiset sepäät ja vitsakset kannoin luvan perästä kaukaa naapurin metsäpalstalta. Irralliselle, teräksiselle muuripadalle rakensin tulisijan hautoma-veden kuumentamista varten. Ja hyvinhän se kataja taipui kahden seipään ympärille. Konstruoin aitaan jopa veräjänkin, niin kuin oheinen kuva kertoo.

Rakennelmani nähdes- sään vanhin veljeni Antti laushti: ”Kyllä tuo särentäaitaa muistuttaa.” Hän oli silloin raja-aidan rakentamisen aikoihin jo mestari siinä työssä. Itse olin toiminut lähinnä hatarien muistikuvien pohjalta.

Kuvassa näkyy aidan ja veräjän lisäksi myös yli satavuotiaan aidan päätyseinä ja ovi, jonka edessä yritin näytellä aittaan pyrkivää yöjalkalaista. Mutta se onkin sitten jo aivan toinen juttu, kuten kirjailija Rudyart Kipling sanoi.

Kyhäämästäni aidasta on nyt vain kuva muistona. Petäjäiset aidakset lahosivat kolmessa vuosikymmenessä ja katajaiset seipäät ja vitsakset kuumensivat ranta-saunan kiuaskeivut.

Erkki Puputti

Vanhojen ihmisten talo ja asukkaat

Asukas Eino:

Tämä on tällainen vanhusten talo tai palvelutalo. Nimittävät miten milloinkin. Toisella puolella, pellolle päin, on iso osasto huonokuntoisille ja täällä metsän puolella on kaksi siipeä. Naisille ja miehille omansa. Tämä miesten siipi sai nimen Uunola ja naisten siipi on Annala. Niin, että siis Kukkola ja Kanala, sanoi meidän Jussi. Eräs rouva kuuli ja pahoitti mielen- sä. Meillä miehillä on enemmän huumorintajua.

Aika uusi tämä paikka on, viime vuonna muutettiin ja tuli heti täyteen. Se vaan tässä harmittaa, kun Jussi lähti kesken pois armeijasta. Niin komea ja reipas poika olisi siellä hyvin

pärjännyt ja ainakin olisi AUK:n laitettu. Mutta ei ne meitä usko, nuoret.

Asukas LL. Uunola:

Keväällä tuli uusi hoitaja, nuori ja napakka, mutta aika vikkeläkielinen. Sanovat häntä Paulaksi. Siitä se minulle vitsailee, että käyn joka tiistai parturissa ja sanoo, että tulipa sinusta taas nätti. Ja kravateistakin se lukua pitää ja hienoksi mieheksi kehuu, johon hänen tätinsä voisi rakastua. Mutta aina minä olen kravattia pitänyt, silloin ennen töissäkin. Pitäköön Paula tähtinsä, seurakunnan kuorossa on kaunis nainen, keskirivissä oikealla. Laulaa hyvin kauniisti ja puhtaasti.

Asukas Kalle, Uunola:

Komean pytingin ne herrat teetivät tähän ihan kirkonkylän reunaan, ne kunnan miehet ja onhan siellä naisiakin. Että keksivätkin, ei olisi niistä uskonut. Nyt kaikki pitäjän ukot saman katon alla ja oma asunto jokaisella. Seinät puhtaata, iso ikkuna, kalusteet ja mukavuudet, hoito pelaa. Seuraa on, eikä ole ikävä. Kyllä tässä kelpaa olla!

Asukas Nieminen, Uunola:

Hän sitkeästi reumaa sairastaa. Meni kaikki jo alussa vähän pieleen ja sukset ristiin, kun metsien takaa lähti koulutielle. Ei luistanut sukki eikä läksynluku, mutta raskas työ raksalla antoi leivän ja muutkin enimmäkseen tar-

peet. Nyt menisikin oikeastaan jo aika hyvin, jos tuo tautipahus ei niveliä nykyisi.

Asukas Mikko, Uunola:

Tässä on vanhalla miehellä kaikki mitä tarvitsee. Jos jotain puuttuu, eikun hoitajalle mainitsee. Mutta saunapäivä on perjantai! Siihen en ole tottunut. Ikäni olen kylpenyt lauantaina. Mutta yhteisesti eli demokraattisesti se näin sovittiin, kun muilla on muka muuta tekemistä lauantaina.

Asukas Veikko, Uunola.

Veikko on oikeastikin veikko, sillä hänellä on sisko. Se kävi eilen laittamassa verhot Veikon ikkunaan. On iloinen ihminen.

Veikko muuttaa huomenna Eskon asuntoon. Se vapautui, kun Esko muutti pojan luo Vantaalle. Esko-parka, poika näytti aika totiselta torvensoittajalta. Mutta olisipa Veikko niin kuin siskonsa.

Tämä on se veljessarja, joka suu Uunolassa. Keksitty joka nimi eikä ole Uunolaakaan. Jotain tällaista se silti olla voisi, jos joku muikin kaiken kertoisi ja julki toisi.

Rakila

p.s. seuraavassa lehdessä menemme Ainolaan

Kurkijoki-säätiö järjestää Muistikuva -videokilpailun nuorille

Lähde mukaan tallentamaan elävää kurkijokelaista perinnettä! Kurkijoki-säätiö ja Perinne eläväksi –hanke kutsuvat kaikki alle 20-vuotiaat nuoret, joilla on perheen tai ystävien kautta yhteys Kurkijoelle osallistumaan videokilpailuun. Tehtävänä on haastatella Kurkijoella syntynyttä ihmistä ja videoida haastattelu.

Parhaat videot palkitaan

Kilpailuaikaa on 16.7.2012 asti, jolloin DVD-levyjen, joille videot on tallennettu, tulee olla Kurkijokelaisen toimituksessa. Kilpailun voittajat julistetaan elokuun pitäjäjuhliilla. Kunkin sarjan voittaja saa 100 euroa ja parhaat videot kootaan DVD:lle. Tyyli on vapaa ja ohessa on vinkkejä haastattelun suunnitteluun.

Kilpailuohjeet

Kilpailutehtävä: Haastattele Kurkijoella syntynyttä sukulaista tai tuttua elämästä Kurkijoella. Kuvaa haastattelu videolle.

Kolme sarjaa: I Alle 12-vuotiaat: Lapsuustarina. Kesto 5–15 min
II 13–15 –vuotiaat: Koulutunteja ja lomapäiviä. Kesto 15–30 min.
III 16–20 –vuotiaat: Elämää evakossa. Kesto 30–45 min

Videon tiedostomuotoa ei ole rajoitettu, mutta sen pitää olla toimiva videotiedosto (eikä esim. editointiohjelman työtiedosto). Käytä parasta mahdollista kuvalaatuja, jota käytettävissäsi olevilla välineillä pystyy tekemään. Jos mahdollista, kannattaa käyttää kameran ulkopuolista mikrofonia, se ei kuitenkaan ole pakollista. Haastattelua saa leikata ja editoida, mutta lopputulos täytyy hyväksyttää haastattavalla.

DVD:t tai USB – muistitikut toimitetaan Kurkijokelaisen toimitukseen (Koulukuja 7, 32200 Loimaa) 17.7.2012 klo 16 mennessä. Laita työsi yhteyteen nimesi, osoitetietosi ja puhelin- ja sähköpostiosoitteesi sekä ikäsi. Myöhässä toimitettuja kilpailutöitä ei huomioida. Kurkijoki-Säätiö saa oikeuden käyttää kilpailuun lähetettyjä töitä.

Lisätietoja kilpailusta saa Perinne eläväksi – hankkeen projektipäällikkö Niina Lehmusjärveltä, puh. 050 4036050 tai kurkijokimuse@kurkijoki.fi.

Viisi vinkkiä haastatteluun

1. Kerro haastattavasi kanssa tarina.

Kiinnostavampia kuin lyhyet vastaukset pitkiin kysymyksiin ovat haastattavan tarinat. Hyvässä haastattelussa pääosassa onkin haastattava ja hänen tarinansa, ei haastattelija. Kysymyksillä viedään tarinaa eteenpäin, ei keskeytetä sitä. Pitkä tarina voi sisältää pienempiä tarinoita. Parhaat tarinat löytyvät, kun haastattelun tekoon varataan riittävästi aikaa.

2. Missä haastatellaan on yhtä tärkeää kuin ketä haastatellaan.

Haastattelu on hyvä valmistella etukäteen ja silloin haastattelupaikan valinta on tärkeää. Mieti haastattavan kanssa paikka, jossa on rauhallista kuvata ja haastattavan on helppo puhua. Paikka voi olla haastattavan kotona, ulkona tai sisällä, paikka voi liittyä haastattavan tarinaan tai kertoa jotain haastattavasta. Haastattelussa voi olla mukana myös jokin tarinaan tai aiheeseen liittyvä esine tai valokuva. Muista, että joillakin julkisilla paikoilla, kuten kauppakeskuksissa ja kahviloissa, kuvaamiseen tarvitaan lupa.

3. Mieti kysymyksiä ja aiheita etukäteen.

Ennen haastattelua on hyvä miettiä, mitä haluat haastattavalta kysyä ja mistä aiheista hän saattaisi tietää ja haluta puhua. Aiheita voivat olla esimerkiksi lapsuus, koulu, sota, harrastukset ja työ. Kysymyksillä taas johdatellaan aiheeseen. Kysymykset eivät saa olla liian laajoja. "Kerro lapsuudestasi" on liian laaja kysymys, sen sijaan voi kysyä esimerkiksi millaisia leikkejä haastattava leikki, millaisia kotitöitä teki tai millainen hänen kotinsa oli. Haastattelua voi harjoitella ennen kuvaamista.

4. Haastattava ei ole vain puhuva pää.

Haastattelu, jossa kuvataan koko ajan vain haastattavan kasvoja, on tylsä. Mieti, miten saisit kuvattua haastattavaasi niin, että mukaan tulisivat myös ilmeet ja eleet, käsien ja vartalon liikkeet. Haastattavan ei myöskään tarvitse istua koko kuvauksen ja haastattelun aikaa paikallaan. Kannattaa harjoitella sekä lähikuvan että liikkuvan kohteen kuvaamista.

5. Itse koettu on tärkeämpää kuin toiselta kuultu.

Keskity haastattelussa siihen, mitä haastattava on itse kokenut. Haastattava osaa kertoa siitä kaikkein parhaiten. Kannattaa siis kysyä esimerkiksi: "Mitä perinteitä teillä oli kotona?" tai "Miten sinä lähdit evakkoon?" kuin kysyä yleisesti perinteistä tai evakossa olosta. Haastattelun alussa tai lopussa on hyvä esitellä haastattava tai antaa haastattavan esitellä itsensä. Haastattelijan esittelykään ei ole pahasta. Muista kertoa haastattavalle miksi ja mihin haastattelua tehdään. Haastattavalta täytyy pyytää lupa paitsi haastatteluun myös haastattelun kilpailuun lähettämiseen ja julkaisuun. Julkaisulupa on hyvä pyytää kirjallisena myös tutulta ihmiseltä.

Kurkijokisia juttuja

Juhlat Lopotissa kesällä v.2000

Kesä kurkijoella vuonna 2000 oli lämmin ja kaunis. Meitä entisiä kurkijokelaisia ja etenkin heidän jälkeläisiään oli Lopotissa silloin muutamia kymmeniä. Kirkon raunioilla pidettiin vaikuttava jumalanpalvelus. Tutut virret laulettiin karjalaiseen tapaan sekä osaten että tunteella. Saarnamies sovitte sanansa hienosti kotiseutunsa menettäneiden hakeaan tunnelmaan. Nenäliinoja tarvittiin silmäkulmien kuivaamiseen.

Kirkonmenojen päätyttyä upeaaääninen baritoni lauloi Veteraanien iltahuudon hyvin vaikuttavasti. Sen jälkeen laskettiin kukkalaite kirkonmäellä sijaitsevalle kurkijokelaisten sankarien muistomerkillä. Läsnaolevien mieltä koskettivat kukkalaitteen laskijan sanat: "Te ette turhaan taistelleet, Te ette turhaan kaatuneet"....

Ei oltaisi Karjalassa, jos ei ilokin nousisi pintaan, sa-

noohan jo vanha karjalainen sanontakin: "Ilo pintaan, vaikk syvän märkänis".

Kirkonmäelle saapui

suuri ryhmä kansallispuksisia vepsäläisiä naisia Soutjärveltä, jossa vieläkin on vepsäläisasutusta. Kan-

sallispuvut olivat lumoavan kauniita ja tanssit ja tanhut säestyksineen erittäin viihdyttäviä. Koko tanhuesitys

oli mitoitettu ja rakennettu monipuoliseksi. Oli nopeita lähes polkkamaisia tanhuja ja verkkaisia tunnelmalli-

sia esityksiä. Suosionsoituksemme olivat niin kovat kuin käsistämme ja äänelämme saimme aikaan ja tietenkin saimme ylimääräisiä esityksiä kiitoksena! Kyllä suomensukuisten kansojen kulttuuri on mahtavaa!

Lopuksi keskustelimme heidän kanssaan karjalanmurteelta vaikuttavalla kielellä. Isäni oli kesällä 1943 ollut kalassa heidän kotiseudullaan Soutjärvelä ja hän sai tällöin ison 34kg painoisen punalihaisen monnin. Kysyin tanhuryhmän johtajattarelta, että "vieläkö Soutjärvelässä on monneja?" - Jo tok on Soutjärvelässä viel monnii, tuu vaa siekii pyytämää, hän ystävällisesti vastasi ja melkein teki mieli lähteä sinne seuraavana kesänä. Kyllä Karjala on eelleen kaunis ja moni-ilmeinen!

Paavo S. Vepsä
Juuret Kurkijoella

Teurastettu nauta Kosovossa. Sovijärvi toinen vasemmalta. Kuvan nauta ei päätynyt kriisinhallintajoukkojen ruokapöytään.

Tukikohdan ympäristöön liittyvää maaperänäytteiden ottoa Camp Christinassa Kosovossa.

Vuoden eläinlääkäri 2012: Elintarvikehygieenikko Ava Sovijärvi

Puolustusvoimien hygieenikkoeläinlääkäri Ava Sovijärvi on ympäristöterveydenhuollon tuntija ja toteuttaja Suomessa ja kansainvälisissä kriisinhallintatehtävissä. Paneutunut, pitkäjänteinen asiantuntija ja uranuurtaja palkittiin Vuoden eläinlääkäri 2012-palkinnolla

”Tehtävänä on vastata puolustusvoimien ympäristöterveyden toteutumisesta normaali- ja poikkeusoloissa, kotimaassa ja kansainvälisissä kriisinhallintatehtävissä omalta osaltani. Ympäristöterveydenhuolto tunnistaa, ehkäisee ja vähentää juomaveden, elintarvikkeiden ja muun ympäristön kautta tulevia terveysuhkia”, valaisee hygieenikkoeläinlääkäri Ava Sovijärvi.

”Kuten entisaikoina, nykyisinkin voi sanoa, että joukot toimivat vatsalaan. Sairaana eivät hommat hoidu. Merkittävä osa terveysuhkista on vesi- ja

elintarvikevälitteisiä. Lisäksi huonot majoitusolot, jätteet ja haittaeläimet ovat uhkatekijöitä. Puolustusvoimat on toimivaltainen viranomainen elintarvike- ja terveydensuojelulain mukaisessa toiminnassa omalla vastualueellaan. ”Meillä on kotimaassa noin 450-550 erilaista muonituskohdetta, suurista varuskuntaravintoloista sotilaskotiautoihin ja yksittäisiin kuusen alla oleviin kenttäkeittiöihin. Riskit kartoitetaan etukäteen ja olot pyritään hallitsemaan kaikissa tilanteissa. Nauvomme ja ohjeistamme omaa toimintaa varuskuntaravintoloissa, kenttäoloissa,

leireillä, kriisinhallintatehtävissä ja muissa tarpeellisissa paikoissa.”

Ydinasiaa kehitty, säilyy silti samana

Sovijärvi on työskennellyt puolustusvoimissa noin 15 vuotta. Hän on ollut mukana monessa organisaatiouudistuksessa, vaikka kertoo asiasisältöjen pysyneen hyvin samankaltaisina.

Ympäristöterveysalan henkilöstöön kuuluu 14 henkilöä ja yhteistyö on tiivistä. Kokoonnumme kahdesti vuodessa työn kehittämisen ja ajankohtaisten asioiden merkeissä. Lisäksi pidämme useita koko porukan videokokouksia vuoden mittaan.

Kaikkiaan puolustusvoimissa on yhdeksän eläinlääkärin virkaa, joista yhteen kuuluvat Niinisalon koiraklinikkaeläinlääkäriin tehtävät. Muut vastaavat erilaisista ympäristöterveydenhuollon ja osin myös ympäristönsuojelutehtävistä.

Sovijärven huonenaapuri työpaikalla on eläinlääkäri Mika Aho, ympäristöterveydenhuollon erikoiseläinlääkäri. ”Ava on mukava työ-kaveri, jonka kanssa voi vaihtaa ajatuksia ja saada palautetta ideoihin. Hän on myös persoonallinen oman tien kulkija, joka ottaa muut hyvin huomioon. Hän tekee perusteellista työtä, perehtyy asioihin kunnolla ja osaa tarvittaessa olla tiukka. Saamme myös sapiskaa taukhuoneen jääkaapin kertymistä”, hymyilee Mika Aho. ”Sovijärvi on meistä eläinlääkäreistä kokenein sotilaallisissa kriisinhallintatehtävissä, hän on ollut eniten mukana kentällä. On hieno juttu, että hygieenikkoeläinlääkäri saa näin upean tunnustuksen.”

Työn iloa

”On etuoikeus saada tehdä työtä, josta on yhä edelleen innostunut. Työssä palkitsee jo se, että tiedän saaneeni jonkin mielekkään asian valmiiksi ja kunnolla tehdyksi. Koen tiettyä yhteisvastuuta: yhteiskunta on maksanut laadukkaan ja monipuolisen koulutukseni ja annan mielelläni oman panokseni asiantuntijana. Teen arkisin pitkiä työpäiviä, mutta viikonloput vietänkin sitten kokonaan pois sekä tietokoneen että työasioiden äärestä. Tämä on sopinut minulle hyvin. Kriisinhallintaoperaatioissa töitä tehdään sitten 24/7 periaatteella.”

Uransa alkupuolella Sovijärvi teki pitkään yhteistyötä tarkastuseläinlääkärinä ja muun muassa tarkastuseläinlääkäriyhdistyksessä sekä Eläinlääkäri-liiton luottamustehtävissä nykyisen läänineläinlääkäri Paula Junnilaisen kanssa. ”Yhteistyö Avana kanssa on aina innostavaa. Hän on harvinainen henkilö: sekä hyvä kuuntelija että puhuja. Hänen kanssaan on mahdollista todella ajatella, pohtia ja kehittää asioita eteenpäin. Aina puhutaan ammattitaidolla asiasta, löytyy ratkaisu ja työ saadaan myös valmiiksi”, kommentoi pyydettyä Junnilainen. ”Avan valinta Vuoden eläinlääkäriksi oli ilahduttava uutinen.”

Ulkomaan tehtävät

Paljon hallintobyrokrati-aa sisältävän toimenkuvan lisämausteena ovat olleet pidemmät ja lyhyemmät komennukset ja tarkastusmatkat kotimaassa ja ulkomailla. ”Ympäristöterveydenhuollon periaatteet ovat ihan samoja Kainuun maastoharjoituksessa ja Af-

ganistanissa. Ongelmien ja epäkohtien ennaltaehkäisy terveys- ja ympäristöriskejä tunnistamalla, kartoittamalla ja arvioimalla on kaiken perusta, jolle ohjeistus ja toiminta rakennetaan.” Sotilaallisissa kriisinhallintaoperaatioissa hygieenikkoeläinlääkäri vastaa liudasta asioita: ympäristötiedustelusta osana lääkintätiedustelua, elintarvike- ja vesihygienian ohjauksesta ja valvonnasta, jätehuollon ja puhtaanapidon ohjauksesta, tuhoeläintorjunnan ohjauksesta ja valvonnasta, eläintautien ja zoonosin (eläinten ja ihmisten yhteisien tartuntatauti-ten) valvonnasta ja leviämisen ehkäisystä, joukon ympäristönsuojelusta ja ympäristöselvityksistä.

Kriisinhallintatehtävät ovat Sovijärven mielestä mielekkäitä, kiinnostavia ja tärkeitä. ”Pidän itseäni etuoikeutettuna, kun saan olla mukana kiinnostavissa, uutta rakentavissa ja haasteellisissa tehtävissä tavanomaisesta poikkeavissa paikoissa osana hyvin koulutettua, ja monipuolisesti taitavaa joukkoa. Olen oppinut arvostamaan demokratiaa, Suomen vakaita oloja ja sananvapautta entistäkin enemmän.”

Vaihtelu kiehtoo

Palkittua eläinlääkäriä kiehtoo kriisinhallintaoperaatioiden pienois-yhteiskunta, ainutlaatuisten kokemusten ja jatkuvan sopeutumisen tuomat haasteet. ”Pärjääminen ja uuden oppiminen on aina hienoa. Kotimaahan palatessa on vähän aikaa erikoinen jalat irti maasta –olo, kun edellinen tehtävä ja elämä on takana ja uusi ei ihan ole vielä tullut tilalle.”

”Valitsisin saman alan uudestaan, jos olis tarvis”, hymyilee Sovijärvi kysyttäessä. ”Äitini on kertonut, miten nelivuotiaana kerroin haluavani eläinlääkäriksi. Pääsin toisella yrityksellä opiskelemaan. Silloin ajattelin, että enoni Pertti Hartikan ja James Herriotin tavoin minustakin tulee kunnan-eläinlääkäri. Opiskeluajana pidin erityisesti kirurgiasta, mutta opintojen edetessä tietoisuus eläinlääkäriammattin monista mahdollisuuksista nousi esille. Tie on vienyt mennessään, enkä ole katu- nut uravalintaani.”

Teksti: Anna Parkkari

Kuvat: Ava Sovijärven arkisto

lyhennelmä tekstistä, joka on julkaistu: Suomen Eläinlääkärilehti 4/2012

Työ ei pääty kohdemaasta lähtöön. Epidemiaselvitystyö jatkuu lennolla Eritreasta Suomeen.

Kansalaisvelvollisuudet hoituvat myös kriisinhallinta-alueilla. Sovijärvi eduskuntavaalien ennakköäänestyspäivänä Libanonissa.

Kansallismuseon arkistossa:

Tammikuussa Pia kävi tutustumassa Kansallismuseon arkistoon tarkoituksenaan löytää Hiitolasta kotoisin olevia käsitöitä. Raila Kattajan erinomaisella avustuksella Pia sai tutkittavakseen vanhan käsinkirjoitetun koosteen Kansallismuseosta löytyvistä hiitolaisista ja kurkijokelaisista esineistä.

Helsingin yliopiston osakunnat olivat aikanaan avustaneet kansallismuseota ja tehneet arvokkaan työn luetteloimalla erityisesti luovutetun Karjalan pitäjien esineitä. Esineluettelo ei yksinään kerro minkälaisesta esineestä oikeasti on kysymys. Käsine voi olla neulottu, kankainen tai nahkainen. Jokaisesta esineluettelon esineestä on tarkempi esinekortti.

Pia ryhtyi penkomaan museon arkistossa olevia esinekortteja, ja arkistosta löytyykin paljon mielenkiintoisia käsitöitä. Osaan arkistokortteja oli tekstikuvauksen lisäksi liitetty valokuva esineestä. Kortiston selaaminen on hidasta mutta mielenkiintoista puuhaa.

Arkiston esinekorteista löytyivät mm. Hiitolaisessa kästyökorissa helmikuussa esitellyt sukat ja maaliskuussa esitelty ja myssy, joihin Kyllikki Mitronen on tehnyt ohjeet. Näiden lisäksi kortistosta löytyi paljon muitakin mielenkiintoista.

Kuutamolla:

Kansallismuseon arkistosta löytyi kuva Hiitolasta olevista sormikkaista, luettelolukunumeroltaan A4840. Kuvan avulla Pia selvitti kuviomallin ja kirjoitti sormikkaan ohjeen ja neuloi ensimmäiset koelapaset. Valmiin ohjeen testineulajana toimi Pian äiti Terttu Ketola. Pia nimesi sormikkaan nimeksi kuutamolla, sormikkaan reunakuvion mukaan. Alkuperäisten sormikkaiden lanka on ollut hyvin ohutta, jolloin kuviokerta toistuu reunaosassa useammin kuin Pian tekemissä sormikkaisissa. Kansallisarkiston kortistosta ei selvinnyt onko sormikkaissa käytetty puuvilla- vai villalankaa.

Ohessa kuutamolla -sormikkaan ohje. Reunuksen mallikuvioita voit halutessasi käyttää esimerkiksi lapasissa, jos et halua tehdä sormikkaita. Ohjetta on saatavilla sähköisessä muodossa Hiitolan pitäjäseurasta tai Pialta

Tiedossa on jatkossakin mielenkiintoisia hetkiä museon kätöistä löytyneiden käsitöiden parissa.

T: Pia ja Pirjo

Kuutamolla sormikkaiden ohje:

© Pia Ketola, ohjeen kopiointi ja kaupallinen käyttö ilman lupaa on kielletty

Reunan yksityiskohta.

Kuutamosormikkaat tänään.

Kaavio 1

-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	19
															18
o	Λ	o	Λ	o	Λ	o	Λ	o	Λ	o	Λ	o	Λ	o	17
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	16
															15
o						Λ	o							Λ	14
o					Λ		o						Λ		13
o				Λ			o					Λ			12
o			Λ				o			Λ					11
o		Λ					o		Λ						10
o	Λ						o	Λ							9
															8
o						Λ	o							Λ	7
o					Λ		o						Λ		6
o				Λ			o				Λ				5
o		Λ					o		Λ						4
o		Λ					o		Λ						3
o	Λ						o	Λ							2
															1

l = oikein

- = nurin

Λ = kavennetaan kaksi oikein yhteen

o = langankierto

Mallikuvio on 7 jaollinen.

* Luo 56 silmukkaa ja jaa ne tasaisesti puikoille.

* Neulo kaavion 1 mukaan kuvioneuletta (toista sarakkeet 1-8 yhteensä 8 kertaa).

* Neulo kaksi kerrosta oikeaa, ja aloita peukalokiilalla. Jos haluat pitemmät varret, kannattaa neuloa esim. 10 kerrosta oikeaa ennen kuin aloittaa peukalokiilalla.

Peukalokiila oikea:

* Neulo 1 silmukka, langankierto, 2 silmukkaa, langankierto, neulo kerros loppuun.

* Peukalokiila vasen:

* Neulo kerros, kunnes jäljellä on kolme silmukkaa: tee langankierto, neulo 2 silmukkaa oikein, langankierto, 1 silmukka oikein.

* Toista lisäykset joka 4 kerros, kunnes kiilassa on yhteensä 16 silmukkaa ja neulo lopuksi vielä 3 krs oikeaa.

* Siirrä peukalokiilan silmukat apulangalle ja luo tilalle 2 silmukkaa.

* Neulo oikeaa, kunnes sormikkaan pituus on pikkusormen juureen.

Etusormi:

* Siirrä 8 ensimmäistä silmukkaa puikolle, seuraavat 40 silmukkaa apulangalle ja loput 8 silmukkaa toiselle puikolle.

* Neulo 8 silmukkaa, luo 3 silmukkaa ja neulo toisen puikon 8 silmukkaa.

* Neulo oikeaa, kunnes sormen pituus on 3mm lyhyempi kuin sormen pituus.

* Neulo 2 oikein yhteen ja lopuksi neulo 1 silmukka, jää yhteensä 9 silmukkaa.

* Neulo silmukat 2 oikein yhteen.

* Katkaise lanka ja vedä se läpi 5 jäljellä olevan silmukan läpi.

Keskisormi:

* Siirrä 7 silmukkaa apu-

langan alusta ja lopusta puikoille.

* Neulo 7 silmukkaa, luo 3 silmukkaa, neulo toisen puikon 7 silmukkaa ja poimi etusormen ja keskisormen välistä 3 silmukkaa.

* Neulo loppuun kuten etusormi.

Nimetön:

* Neulo kuten keskisormi.

Pikkurilli:

* Siirrä loput 12 silmukkaa puikoille.

* Neulo silmukat ja poimi pikkurillin ja nimettömän välistä 3 silmukkaa.

* Neulo loppuun kuten etusormi.

Peukalo:

* Siirrä 16 silmukkaa apulangalta puikoille ja poimi avoimesta reunasta 5 silmukkaa.

* Neulo samoin kuin muut sormet.

* Päättelee lopuksi langanpäät huolellisesti ja höyrytä sormikkaat kevyesti.

Hiitolasta kotoisin olevat sormikkaat löytyivät Kansallismuseon arkistosta. Kuva: Kansallismuseo

Jatkoa sivulta 6

Mummo on se, joka opettaa lapsille iltarukouksen ja yleisiä käyttäytymistapoja. Mummo on usein myös se lohduttava olkapää, johon voi tarvittaessa painaa päätä.

Ohjelman lomassa laulet-

tiin yhteislauluina perinteisiä suomalaisia keväisiä lauluja mm. "Sunnuntaiaamuna" ja "Nyt kevät on". Kirjoittajaa puhutelti suuresti Terttu Ketolan sanoittama laulu "Tuutulaulua lapselle laulan", joka oli sovitettu "Lapin äidin

kehtolaulun" sävelmään. Juhlatilaisuuden ydin on lyhyesti kiteytetty tuutulaulun sanoihin: "Mummo hiljaa hymyilee katsellessa lasta, juuret löytyy lapsosin sulasta Karjalasta. Kunhan vähän varttunut, mummon käteen tarttunut, kanssasi me kulje-

taan vielä yhden Karjalaan". **Anita Marjamäki** ja **Petri Niemi** säestäjänään **Jere Hämäläinen** esittivät kaksi Petri Laaksosen hengellistä laulua: "Sinun varraasi kaiken laita" ja "Rakkaus on lahja Jumalalta". Heidän lisäksi juhlassa

esiintyi perinteisesti lauluyhtye **Evakot**. He lauloivat aluksi valkovoikoista, valkoisista kielloista ja villiruususta. Lauluyhtyeen "henkinen äiti" **Raija Laaksonen** totesi, että pitäjäseura on järjestänyt äitiänpäiväjuhlan 13 kertaa ja joka kerta

aikaisemmin ovat Evakot laulaneet viimeisenä numeronaan laulun "Äidin syntymäpäivä" eikä tämä juhla tee poikkeusta traditioon.

Raimo Hannukainen

Tasavallan presidentti Sauli Niinistö on lupautunut Karjalaisten Kesäjuhlien suojelijaksi. Kuva: Copyright © Tasavallan presidentin kanslia

Sauli Niinistö Karjalaisten kesäjuhlien suojelijaksi

Tasavallan presidentti Sauli Niinistö on lupautunut Karjalaisten kesäjuhlat 2012 -tapahtuman suojelijaksi.

Karjalan Liiton vuotuisista, valtakunnallista suurjuhlaa vietetään 15.-17.6.2012 Lahdessa. Se on yksi Lahden WDC-muotoilukaupunkivuoden näkyvimmistä yleisötapahtumista. Kolmen päivän aikana eri puolilla kaupunkia järjestettäviin tilaisuuksiin odotetaan kaikkiaan 15 000–20 000 karjalaisen kulttuurin ystävää Suomesta ja myös ulkomaisia osanottajia. Karjalaiset kesäjuhlat järjestetään nyt 64. kerran.

Juhlien teemaa, käden- taitoja esitellään lukuisissa näyttelyissä, muotoiluseminaarissa, karjalaisessa kylässä ja karjalaisella torilla. Juhlaviikonlopun ohjelmatarjonnassa läpivalaistaan

karjalaisia heimopiirteitä. Ohjelmistossa on konsertteja, tanssia ja urheilua sekä historiaseminaareja. Hengellisiä tilaisuuksia järjestetään sekä luterilaisessa että ortodoksikirkossa. Tapahtumarikkaan viikonloppun päättää Puolustusvoimien Varusmiessoittokunnan tahdittama juhlakulkue halki isäntäkaupungin sekä arvokas päiväjuhla jäähalli Isku Areenassa.

Karjalan Liitto ry on kulttuurijärjestö, joka ylläpitää ja vaalii karjalaista kulttuuria. Vuonna 1940 perustettuun liittoon ja sen jäsenseuroihin kuuluu yli 40 000 jäsentä.

Lisätietoja Karjalaisista kesäjuhlista, www.karjalanliitto.fi ja facebook – Karjalaiset kesäjuhlat.

Karjalaiset kesäjuhlat
Lahdessa 15.-17.6.2012

kurkijoki.fi
on oikea tietopankki

II Valamon luostari-Kurkijoki ke-su 6.-10.6.

1 PERUUTUSPAIKKA, ilmoittautuminen heti!

Muuta: Hinta sisältää opastukset ja mahdolliset pääsymaksut
450 € sisältäen matkaohjelman ja ruokailut
+ tarvittaessa ryhmäviisumi **64 €**

III Kurkijoki

to-su 16.-19.8.

Alustava matkaohjelma:

torstai: Loimaa-Helsinki-Rajahovi-Viipuri-Käkisalmi-Kurkijoki

perjantai: kiertojelu Kurkijoella

lauantai: kotiseutumatkoihin päivä

sunnuntai: Kurkijoki-Käkisalmi-Viipuri-Helsinki-Loimaa

Majoitus: Kurkijoen kirkonkylässä Lopotissa "Mihailin hotellissa

2-4 hengen huoneissa ja tarvittaessa kotimajoituksessa

Ruokailut: Hinta sisältää aamiaiset ja yhden lämpimän ruoan /

päivä, paitsi sunnuntaina.

Muuta: Hinta sisältää opastukset ja mahdolliset pääsymaksut

290 € sisältäen matkaohjelman ja ruokailut

+ tarvittaessa ryhmäviisumi **63 €**

Viisuminhankintaa varten pitää täyttää viisuminanomuskaavake ja liittää mukaan 1 kpl passikuvia sekä kopio voimassaolevan passin kuvasivusta.

Passin tulee olla voimassa vähintään 6 kk matkan jälkeen.

Viisumianomuskaavakkeen voi tilata toimituksesta puhelimitse tai poimia mm. Neva Toursin sivuilta: www.turunnevatours.fi

Ilmoittautumiset KURKIJOKELAISEN TOIMITUKSEEN, matka III 12.6. mennessä.

Ilmoittautumisia otetaan vastaan tiistaisin ja torstaisin

klo 9-14, puh., 050-521 3336

Ilmoittautuneille postitetaan tarkempi matkaohjelma ennen matkan alkua.

Muutokset alustavaan ohjelmaan mahdollisia.

Vastuullinen
matkanjärjestäjä:

**Turun
NEVA TOURS OY**

Kurkijoen 1. kyläkirja

ALHOLAISTA HISTORIAA

yli 350 sivua!

Hinta 25,00 + postituskulut

Tilaa toimituksesta:

050-5213336 tai

toimitus@kurkijoki.fi

Eskon puumerkki

to-su 16.-19.8.2012

Kurkijoki nuorten silmin

Kurkijoki-Säätion nuorisotoimikunta järjestää osana elokuun lukijamatkaa omaa ohjelmaa erityisesti nuorille. Luvassa on muun muassa piknikkiä rannalla, patikointia, valokuvausta ja erikoisohjelmanumerona Jouni Rouhaisen Kurkijoki Underground -kierros.

Matkan ohjelma tarkentuu vielä kevään ja alkukesän aikana ja siitä saa lähettää toivomuksia Kurkijokelaisen toimitukseen.

Nuorten matka järjestetään osana Kurkijokelaisen lukijamatkaa 16.-19.8. Lukijamatkan ohjelman löydät Kurkijokelaisesta tai osoitteesta www.kurkijoki.fi. Lisätietoja matkasta saat myös Kurkijoen Facebook-sivun kautta.

Ilmoittautumiset KURKIJOKELAISEN TOIMITUKSEEN 12.6. mennessä. Ilmoittautumisia otetaan vastaan tiistaisin ja torstaisin klo 9-14, puh. 050 521 3336.

Hinta 290 € + ryhmäviisumi tarvittaessa 63 €. Matkan hinta sisältää opastukset ja mahdolliset pääsymaksut, aamiaiset ja yhden lämpimän aterian/päivä pl. sunnuntai.

Vinkkaa reissusta jälkipolville!

Muistathan tehdä muuttaessasi osoitteenmuutoksen Kurkijokelaiselle?

Lehti ei saa uusia osoitteita tietoonsa automaattisesti. Postista saa "Osoite muuttuu"-kortteja, jotka kulkevat ilmaiseksi.

Kurkijokelainen, Koulukuja 7, 32200 LOIMAA
puh. 050-521 3336, toimitus@kurkijoki.fi

**Kurkijokelaisen,
hiitolaisen ja karjalaisen
hengen vaalija.**

Tilaa nyt Kurkijokelainen, kaksi kertaa kuukaudessa ilmestyvä pitäjälehti!
Vuosikerta vain 44 eur. Tilattuna n. 1,80 eur/kpl.

Tilaan Kurkijokelaisen

☐ Itselleni ☐ Lahjaksi

Lehden saaja

Nimi: _____

Lähiosoite: _____

Postinro ja -toimip.: _____

Lahjatilauksen maksaja:

Nimi: _____

Lähiosoite: _____

Postinro ja -toimip.: _____

Pvm. _____

Allekirjoitus: _____

Palauta kuponki kirjekuussa osoitteella:
Kurkijokelainen, Koulukuja 7, 32200 LOIMAA
tai tee tilaus sähköpostiosoitteessamme:
toimitus@kurkijoki.fi tai kurkijokelainen1@gmail.com

Asianajajia

ASIANAJAJA
on asianajajaluetteloon hyväksytty lakimies, jolla on säädetty kokemus ja taito. Asianajajan toimintaa valvovat Asianajajaliitto ja oikeuskansleri. Asianajajatoimistot hoitavat myös maksuttomia oikeudenkäyntejä ja oikeusturva-asioita.

Asianajajatoimisto HEIKKI RANTANEN

Varatuomari
Julkinen kaupanvahvistaja
Kauppalankatu 9-11 B, Loimaa
p. (02) 762 2888, fax 762 2313
heikki.rantanen@kolumbus.fi

Asianajajatoimisto JARI HEIKMAN OY

asianajaja, varatuomari
Jari Heikman
varatuomari
Rickard Grönqvist
Turuntie 8-14, II krs. Loimaa
Puh. (02) 762 4400, fax 763 1301
jari.heikman@aatsto.inet.fi
www.heikman.com

MUSIIKKIVÄEN PALVELUPAIKKA LOIMAAN MUSIIKKI

Puh. (02) 7622 950
Oikokatu 3, Loimaa
Avoimena:
ma suljettu, ti-pe 12-17, la 10-14

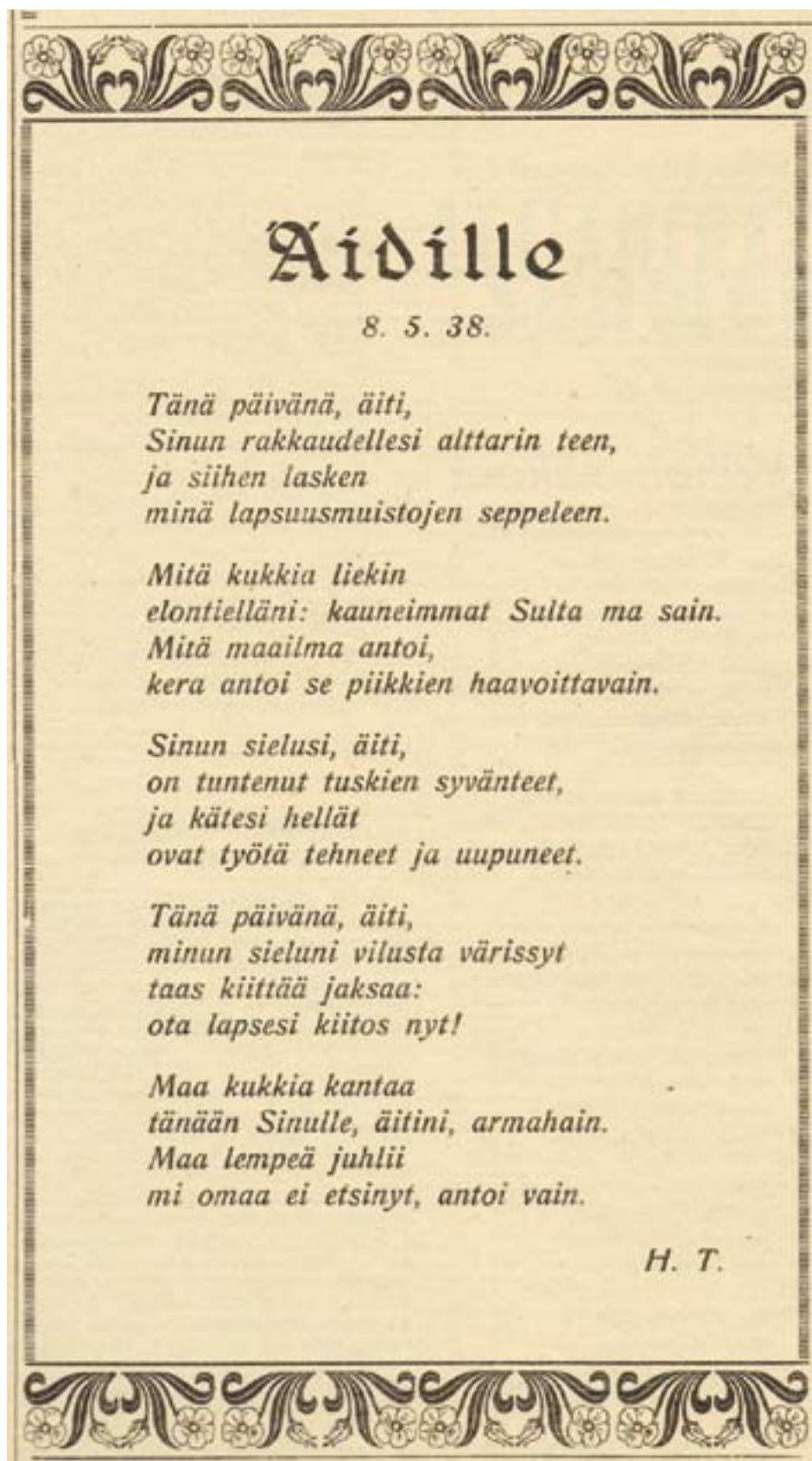

Murteella

- Vastaukset
1. Minkä tähden
 2. Vihainen
 3. Suttaantua /likaantua
 4. Napinlävet, myös suksien mäystimet
 5. Tanakka, tukeva
 6. Keinuttaa
 7. Lopettaa, lakata
 8. Survoa
 9. Suu
 10. Maahan varisseet heinän tai viljan rippeet.

Murresanat koonnut Raija Laaksonen

160 Kurkijokelainen VUOTTA SITTEN...

Kurkijokelainen N:o 18.
– 1952, lauantaina toukokuun 10. p:nä.

Kurkijoen 66. Pitäjäjuhlat

11.-12.8.2012 Loimaan yhteiskoululla

Reissu-Salla OSA 9

